

Chicagoskolens virkelige konsekvenser

Nicolay B. Johansen

Institutt for kriminologi og rettssosiologi, UiO
n.b.johansen@jus.uio.no

May-Len Skilbrei

Fafo Institutt for anvendte internasjonale studier
may-len.skilbrei@fafo.no

Chicagoskolen finnes ikke, mener Howard S. Becker, som av mange regnes som det siste gjenlevende medlem av denne retningen. Han har selvsagt rett. Av det som ble publisert av ansatte ved Institutt for sosiologi og antropologi ved Universitetet i Chicago på begynnelsen av det tyvende århundre, finner vi så mange tradisjoner og perspektiver at det virker urimelig å samle dem under én betegnelse. Samtidig fortsetter dette ubestemmelige som skjedde i Chicago, spesielt på 1920-tallet, å inspirere nye generasjoner. "Chicagoskolen" har blitt en samlebetegnelse på noe av det som vokste fram, f.eks. spirene til kvalitative metodiske tilnærminger, synet på byen som laboratorium og avviksstudiene. Her i Norge har spesielt Chicago-bidragenes betydning for avviksstudiene blitt trukket fram (Hauge 1990).

Selv om enhver forestilling om en enhetlig virksomhet blant de mange som arbeidet med sosiologi i Chicago smuldrer bort om man ser nøye nok etter, finner vi i dette miljøet ansatser til omtrent alt av det vi i dag kaller sosiologi og samfunnsvitenskap. Ansatte og studenter brukte et rikt tilfang av data, og det som har blitt løftet fram som et særlig kjennetegn ved arbeidet de gjorde er viljen til å komme nært innpå fenomenene de studerte. Men om de kvalitative tilnærmingene er mest omtalt i dag, fantes det ingen direkte kjent opposisjon mot 'harde data' eller kvantitative analyser (Palmer 1928). Det er mindre kjent, men ikke desto mindre sant, at også kvantitative metoder ble utviklet i miljøet

i Chicago. Viktige navn fra den tidlige fasen er William Ogburn, Samuel Stouffer og Ellsworth Faris. Samtidig var det ikke bare sosiologi som vokste fram i Chicago på denne tiden. Harold Gosnell og Charles Merriams arbeider må regnes som klassikere innen statsvitenskapen. Frederick Starr var en kjent pådriver innen antropologien, som var på samme institutt fram til 1929. Robert Redfield preget antropologien i flere tiår med sin kjente tepotzlanstudie fra Mexico. Også medievitenskapen finner sine røtter i det samfunnsvitenskapelige miljøet i Chicago, med James Carey som fremtredende figur.

Samme tid og sted vokste også den kritiske journalistikken, også kjent som møkkagring, frem. Skjønnlitteraturen tok en sosialrealistisk vending (for eksempel Upton Sinclair og Theodore Dreiser). Men mest kjent er likevel pedagogene og psykologene, som John Dewey og William James. Det filosofiske miljøet var på denne tiden dominert av universalgeniet Charles Peirce og hans pragmatisme, men mest kjent for sosiologien ble senere George Herbert Mead i Chicago. Og alle disse menneskene vanket i de samme sirkler, om de ikke også arbeidet ved universitetet. Og de møttes ikke sjelden i "Hull-House".

Hull-House var et senter etablert av Jane Addams (sammen med Ellen Starr Gates) for å drive praktisk sosialt arbeid blant fattige. Inspirasjonen var Toynbee Hall i London. Men Hull-House ble dessuten et samlingssted for tidens intellektuelle, som også engasjerte seg i samtidige politiske spørsmål. Det var ingen mangel på politiske spørsmål å diskutere. Klasse-, kjønns- og rasespørsmål sto kontinuerlig på dagsorden. Haymarkethendelsen, som ligger til grunn for etableringen av Arbeidernes internasjonale kampdag 1. mai, fant sted i Chicago (riktignok i 1886). I 1919 var det raseopptøyer i Chicago. Kjønnsspørsmål ble ofte satt på dagsorden av kvinnene på Hull-House selv. Selv om de først og fremst skulle bidra med hjelp, la de mye arbeid i å skaffe seg et så godt kunnskapsgrunnlag som mulig. Allerede fra starten i 1888 undersøkte de vilkårene til de fattige i sitt nærområde. Deres publikasjon "Hull-House Maps and Papers" fra 1895 er et forbløffende skrift som foregriper mange av de grep som mennene på universitetet senere skulle bli berømt for (mapping, blant annet) (Kelley m.fl. 2004). Senere er kvinnene på Hull-House først og fremst kjent som foregangsfigurer for moderne sosialt arbeid (Levin 2004). Men de engasjerte seg også i andre politiske saker, som fredsarbeid. Addams fikk Nobels fredspris i 1931. Hull-House og sosiologien var en del av, og sprang ut av en tidsånd som i dag omtales som "the progressive era".

Samtidig var Chicago som by et ekstremtilfelle av den forvandlingen som da foregikk i det vi kaller Vesten. Ikke mange steder foregikk forvandlingen

fra bondesamfunn til industrisamfunn i større skala og med større hastighet enn i Chicago. Området der Chicago nå ligger var så sent som i 1830 et gresskledt myrområde, et stoppested på vei mot det ville vesten preget av handel med indianere. I 1833 var det registrert 350 innbyggere. I 1855 var Chicago blitt sentral for 21 jernbanelinjer, størst på kjøttpakking og verdens største kornhavn. Det var kloakksystem og gassopplyste gater. I 1860 var det registrert 112 000 innbyggere. I 1890 var det registrert en million innbyggere. Da hadde Hull-House akkurat blitt etablert, mens det fortsatt skulle gå to år før University of Chicago fikk etablert et institutt for sosiologi og antropologi (se Andersson 2007 for en utførlig presentasjon av byen sett i sammenheng med sosiologien).

På 60 år hadde det myggbefengte myrområdet blitt forvandlet fra et yndet parringssted for harer til en av verdens største byer. Og veksten stoppet ikke opp der. 30 år senere var Chicago bebodd av 3 millioner mennesker. Hvis man skulle finne ett eneste sted egnet til å belyse Durkheims anomibegrep, skulle det ikke vært Chicago på denne tiden? Chicago var ikke bare et arnested for slum, vold og usømmelighet, slik man kan få inntrykk av hos Herbert Asbury (2003). Til tross for utbredt sosial elendighet, var Chicago også et kraftsentrum for kunst og kultur. I 1893 var Chicago vertskap for "verdensutstillingen" til ære for Columbus. Dette ble sett som en stor ære, og var dessuten viktig for utviklingen av design og arkitektur. Chicagos utvikling illustrerer også Mertons (1968) kjente poeng, om at anomiske tilstander tilskynder innovasjon.

Det var altså dette økonomiske, kulturelle kaoset som huset både den progressive epoken og fremveksten av forskjellige samfunnsvitenskapelige retninger. Som et heldig (men forbundet) sammentreff kom sosiologien til å innebære forsøk på beskrive de vilkår som samtidig var dets forutsetning. Spesielt på 1920-tallet ble det publisert en lang rekke arbeider som belyser fasetter av Chicagos fascinerende mangfold. Ikke minst ble de forskjellige "moraliske områdene" gjenstand for oppmerksomhet. Praktisk talt alle i Chicago var innvandrere og innflyttere, og de dannet "kolonier" med andre fra samme opprinnelsessted. William I. Thomas og Florian Znanieckis "The Polish Peasant in Europe and America" var det mest banebrytende enkeltverket fra Chicago på denne tiden, så vel substansielt som metodisk og teoretisk. Men polakkene var bare en av utallige grupperinger som ble beskrevet. Jakub Horak tok for seg det tsjekkiske miljøet. Louis Wirth skrev om tyske og russiske jøder. Charles Johnson og E. Franklin Frazier skrev på hver sin kant om

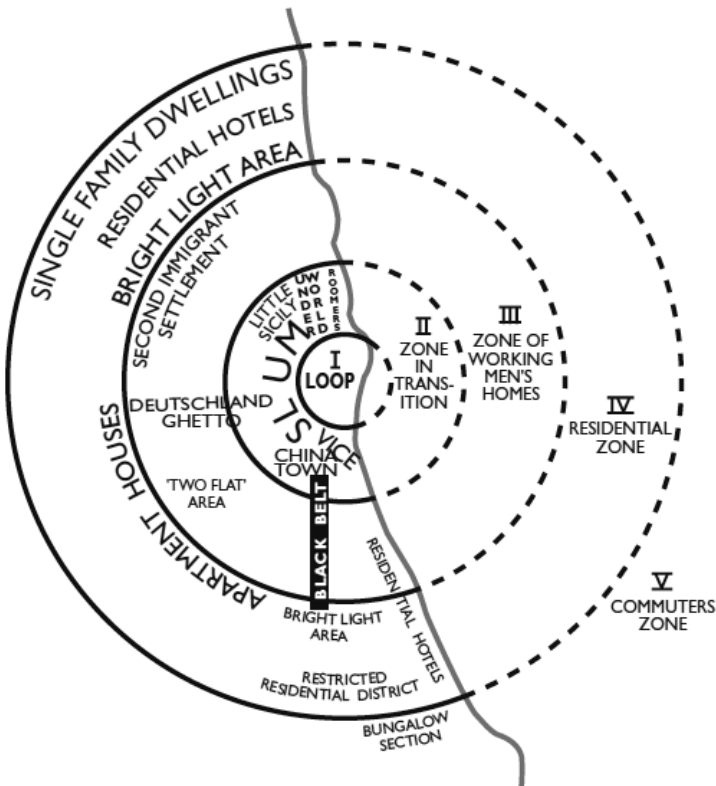
de svartes situasjon. I Paul G. Cresseys "The Taxi-dance Hall" blir vi dessuten kjent med det filippinske samfunnet i Chicago. William Zorbaugh omtaler italienske, jødiske, persiske, greske og svenske områder. Chicago-sosiologene var like opptatt av kategorier som ikke tok utgangspunkt i etnisitet. Zorbaugh delte "near north side" (området rett nord for "the loop") i områder for de rike, de nylig ankomne, slummen, for bohemen og hoboene. Hoboen ble dessuten gjenstand for Nels Andersons grundige undersøkelse, som også er tema for Anderssons artikkel i dette nummeret. Cressey tok som nevnt for seg fenomenet taxi-dansing og beskrev delvis illegale "danseinstutter" over hele byen. Norman Haynor undersøkte livet i de mange hotellene, spesielt på "gullkysten". Frederick Thrasher undersøkte intet mindre enn 1313 gjenger med et mangfold av kilder. Clifford R. Shaw tok for seg ungdomskriminelle i en rekke biografiske fremstillinger, der Stanley, "the jack-roller", står igjen som den mest kjente. Thomas tok for seg situasjonen til unge jenter på skråplanet, mens John Landesco undersøkte gangsterveldet. Ernest Mowrer skrev om familielivets vilkår og Ruth Cavan skrev om selvmord. I tillegg ble det publisert studier av gruppedynamikk (Frederick Cressey) og "syndige" områder (Walter Reckless), foruten at andre utenfor det indre universitetsmiljøet utga en rekke studier med sterkere innslag av klasse- og kjønnspektiver, som også belyser bylivets forskjellige fasetter. I tillegg må vi nevne Shaws "Delinquency Areas" fra 1929. Dette er forløperen til den mer kjente "Juvenile Delinquency and Urban Areas" fra 1942, som både var det empiriske høydepunkt innen humanøkologien og humanøkologiens siste sukk, før det funksjonalistiske paradigmet overtok hegemoniet i samfunnsvitenskapen. I disse bøkene gir Shaw og hans medarbeidere en oversikt over fordelingen av fenomener som forskjellige lovbrudd, skulking, forskjellige sykdommer inkludert psykiske lidelser, barnedødelighet og selvmord. Vi har vedlagt en oversikt over de mest sentrale monografiene som ble utgitt fram til andre verdenskrig etter referanselisten.

I ettertid er Chicago på 1920- og -30-tallet blitt kjent i populærkulturen for gangsterveldet. I den sammenhengen er det litt pussig at gangsterkrigene praktisk talt ikke omtales i de tallrike beskrivelsene av livet i Chicago fra denne tiden!

Ironisk nok, produserte Chicago Chicagoskolen, som igjen beskrev fenomenet Chicago på et detaljnivå som ettertidens historikere bare kunne drømme om. En av de lærdommene vi kan trekke fra disse studiene, er at samfunn både kan fungere, utvikle seg og bli sterkere selv om, eller kanskje på grunn av, innvandring i en skala som får endringer i den norske virkelig-

heten av i dag til å ligne et bølgeskulp. Det kunne vært interessant å sett en studie av "hvordan Chicago var mulig", for å låne og omarbeide en formulering fra Chicago-sosiologenes fremste inspirasjonskilde i Tyskland, Georg Simmel.

I tillegg til at Chicagoskolen tilbyr et unikt kunnskapsgrunnlag for å forstå en historisk epoke, gir arbeidene deres også et interessant innblikk i hva forskerne tenkte om den prosessen de sto midt oppi. Det er blitt hevdet at de tidlige Chicago-sosiologene var teoretisk bevisstløse og opererte mer som journalister enn forskere (Harvey 1987). Mer dekkende er det nok å si at de virket i tilblivelsesfasen av det teoretiske og metodiske mangfoldet vi kjenner i dag. Flere av de følgende bidragene understøtter en slik tolkning. Teoretisk sett er gullaldersosiologene i Chicago (1918–1935) ikke umiddelbart plasserbare i dagens teoretiske landskap. Men det betød ikke at de var uteoretiske.

Robert E. Park og Ernest Burgess bruker god plass i "The Introduction to the Social Sciences" fra 1921 på å avklare deres sosiologi i forhold til de filosofiske posisjonene som dominerte deres samtid. De knytter seg til en form for begrepsrealisme, men uten å følge Durkheim hele veien til et begrep om det sosiale "som en ting".

Det er gode grunner til å hevde at det var humanøkologiens rammeverk og bidrag som i størst grad preget Chicagokolen i gullalderen (se Jørgensens bidrag). Illustrasjonen over av Chicago inndelt i konsentriske sirkler har blitt et slags kjennemerke på Chicagokolen.

Som sosiologi er dette en mangelfull og lite tilfredsstillende teori. Den rommer imidlertid noen grunnleggende sosiologiske innsikter og humanøkologien kom således til å danne motpol til liberalistiske posisjoner og individualiserende perspektiver (Johansen 2008, Shaw og McKay 1942). I dag forbindes Chicagokolen som oftest med symbolsk interaksjonisme. Men dette perspektivet var bare et frø på 1920-tallet, og ble først og fremst utviklet andre steder enn på Institutt for sosiologi og antropologi. George Herbert Mead var som kjent filosof, og hans tanker ble ikke konvertert til sosiologi før Herbert Blumer for alvor kom på banen på slutten av 30-tallet. Charles H. Cooleys sosiologi var kjent og inspirerende for Chicago-miljøet, men Cooley selv arbeidet i Michigan. Den symbolske interaksjonismen ble ikke toneangivende før vi fikk motreaksjoner på funksjonalismen, og var følgelig en del av bevegelsen for å "innlemme individet i sosiologien igjen".

Som Becker sier, var det sterke motsetninger i Chicago etter krigen, blant annet i synet på symbolsk interaksjonisme. Everett Hughes representerte en mer empirisk tilnærming. Hughes og Blumer var ikke på talefot. Samtidig var det også funksjonalister i Chicago etter andre verdenskrig, som W. Lloyd Warner. Erving Goffman arbeidet også med utgangspunkt i funksjonalistenes perspektiver.

Det er ikke avklart hvordan alle disse perspektivene vokste fram og spilte sammen. Hvordan skal man for eksempel plassere thomasteoremet i dette landskapet? Thomasteoremet kan synes som en forløper til konstruktivismen og den symbolske interaksjonismen. På den annen side inngår dette begrepet i en terminologi som forsøker å fange samspillet mellom individ og samfunn. Begrepet sosial disorganisasjon er uløselig forbundet med en teori som har mange likhetstrekk med Durkheims anomibegrep (se Johansens bidrag).

Det teoretiske landskapet i Chicago på 1920-tallet var ikke nødvendigvis enhetlig eller sammenhengende. Men ett perspektiv er påfallende med sitt

fravær: det er ingen som snakker eksplisitt om klasse. Bølgene omkring Marx' verker var på ingen måte ukjent for det intellektuelle miljøet i Chicago. Florence Kelley, som redigerte Hull-House Maps and Papers, hadde faktisk vært sekretær for Marx' velgjører og venn, Friedrich Engels. Alle var orientert mot Europa og arbeiderbevegelsen hadde også stor fremgang i USA. Men allerede den gang var amerikanske myndigheter på kommunistjakt, og i Andersons *The Hobo* får vi et lite innblikk i hvor aktive politiet var for å få tak i agitatorer for den forbudte fagforeningen *Industrial Workers of the World* (IWW). IWW ble stiftet i nettopp Chicago i 1905, og hadde likhetstrekk med kommunistpartier i Europa. Det er utenkelig at ikke Marx' tekster og etterfølgere var kjent for miljøene i Chicago.

En grunn til at klasseperspektivet var fraværende, kan være at USA som nasjon var vokst fram av migranter. Anderson fremhever at etniske og kulturelle forskjeller fremsto med større betydning i USA, enn klassemotsetningene. En annen grunn, som Andersson er mer skeptisk til, er at man i Chicago måtte tilpasse seg de ideologiske og politiske strømninger som rådet i de organisasjonene som finansierte forskningen deres, slik som Rockefeller Foundation (Andersson 2007). Det er imidlertid ikke avklart i hvor stor grad deres avhengighet av storkapitalen og deres forventninger, for å låne et senere uttrykk, påvirket forskningen. Et annet påfallende trekk ved gullaldertekstene, er deres "oppbyggelige" avslutningskapitler. Mange av denne periodens bøker ble avsluttet med et kapittel om hvordan man skulle forhindre mer av den avvikende atferden. I mange tilfeller står disse kapitlene i en viss kontrast til tekstmassen for øvrig. Kan dette være uttrykk for en tilpasning til mer konservative samfunnsmessige krefter hos finansieringskildene? Og, som Janowitz spør, hva i all verden fikk FBI til å overvåke W. I. Thomas og hans utenomekteskapelige eskapader (Janowitz 1967)?

Det er flere forhold som antyder at det vi kaller Chicagoskolen ble oppfattet som problematisk i deler av det politiske etablissementet. Og substansielt representerte deres studier reelle utfordringer av konvensjonelle oppfatninger av rett og galt. Det ville ikke være underlig om fravalget av klasseperspektiv også handlet om å gjøre seg akseptable politisk.

At vi med denne fortolkningen åpner for å være uenige med Oscar Anderson, skal ikke det skygge for det faktum at han er en autoritet i akkurat disse spørsmålene. Hans refererte bok er ikke bare en nordisk bauta på Chicagoskolen, den står seg også i internasjonal sammenheng som en av de best funderte og leservennlige fremstillingene på dette feltet. Vi er derfor glade for

å kunne tilby et eget bidrag fra hans hånd. I artikkelen "Nels Anderson: mannen i marginalen", diskuterer han en av gullaldersosiologiens aller mest interessante monografier, og setter den i sammenheng med en av tidens aller mest interessante personligheter, nemlig forfatteren Nels Anderson. Andersson (artikkelforfatteren, som skriver Andersson med to s'er) diskuterer hvordan forfatteren og hans tema, og ikke minst hans konklusjoner, spiller sammen og belyser hverandre.

Når man skriver om Chicagokolen i dag er det lett å feste seg ved forfatternes biografier. Det er ingenting merkelig ved dette, i Chicagokolens forskjellige faser er det nok personligheter til at man kunne laget en tv-serie. Hans W. Kristiansen har tatt for seg en sterk personlighet fra en nærere fortid; Laud Humphreys og hans bok "Tearoom Trade". Historien om menn som har sex med menn på offentlige toaletter på 60-tallet i USA er forbløffende nok i seg selv. Her ligger det imidlertid også en særlig personlig historie som er sammenviklet med så vel samtidens endringer som bokens virkningshistorie. I tillegg viser Kristiansen hvordan arbeidet til Humphreys bygger på, og den aktiviteten sosiologimiljøet i Chicago løftet fram gjennom flere generasjoner. Samtidig hevder han at de samme dilemmaene som Humphreys sto overfor, gjør seg gjeldende den dag i dag.

Anja Jørgensen arbeider innenfor et mer tradisjonelt spor fra Chicagokolen. Jørgensen har arbeidet med forskjellige aspekter ved tradisjonene som springer ut av Chicago, blant annet den betydningen humanøkologien hadde for utviklingen av Chicagokolen og hvordan det ga seg uttrykk i analyse av byrom (Jørgensen 2006). Bysosiologien er nok den delen av samfunnsvitenskapen hvor forbindelsene til Chicago er lettest og mest vanlig å se. Jørgensens bidrag i dette temanummeret handler om mulighetene der særlige humanøkologiske perspektivet gis for å forstå globaliseringens utfordringer i dag, og dette hjelper oss å sette Chicagokolens relevans for nåtidig sosiologi ytterligere på dagsorden.

Oddrun Sæter og Tone Huse skriver også om byer og byplanlegging. Temaet deres er gentrifisering. Spørsmålet er hva Chicagokolen og spesielt humanøkologien kan bidra med for forståelsen av hvordan middelklassen overtar tradisjonelle arbeiderstrøk nær bykjernene. Sæter og Huse er kritiske til den naturlighet man omtalte slike prosesser innen humanøkologien med, samtidig som de mener det er gode grunner til å støtte deres konkrete og kontekstsensitive behandling av lokale prosesser.

Chicagokolen finnes ikke, så som nevnt selveste Howard S. Becker. Med det mye brukte, og misbrukte, thomasteoremet kan vi "kontre" at det ube-

stemmelige som skjedde i Chicago ble oppfattet som virkelig, og fikk virkelige konsekvenser (Thomas og Thomas 1928: 572). Chicagaskolen lever i sosiologiens bevissthet, og fortsetter å produsere virkelige konsekvenser både i form sosiologiske analyser og til dels i form av politikk. Dette nummeret av *Sosiologi i dag* er ett eksempel på det.

Litteratur

- Abbott, A. 1997: "Of time and space: The contemporary relevance of the Chicago school". *Social Forces*, 75 (49:1149–82).
- Andersson, O. 2007: *Chicagaskolans Urbansociologi*. Egalité, Malmö.
- Asbury, H. 2003 [1942]: *The Gangs of Chicago – the Informal History of the Chicago Underworld*. Random House.
- Becker, H.S. 1999: The Chicago-School, So Called. *Qualitative Sociology*, 22 (1): 1–7.
- Deegan, M. J. 1990: *Jane Addams and the men of the Chicago school, 1892–1918*. : Transaction books.
- Harvey, L. 1987: *Myths of the Chicago School of Sociology*. Avebury.
- Hauge, R. 1990: *Kriminalitetens årsaker*. Universitetsforlaget, Oslo.
- Janowitz, M. 1967: Introduction. I: *Social Organization and Social Personality* (Janowitz, Morris ed). Books, Press.
- Johansen, N. B. 2008: *Sosial kontroll i byer*. Phd avhandling, Universitetet i Oslo.
- Jørgensen, A. 2006: *Når kvarteret oppdager sig selv*. Aalborg Universitetsforlag, Aalborg.
- Kelley, F., et. al. 2004: *Hull-House maps and papers*. North Stratford, NH, Arno Press.
- Levin, I. 2004: *Hva er sosialt arbeid?* Universitetsforlaget, Oslo.
- Merton, R.K. 1968. *Social theory and social structure*. New York, The Free Press.
- Thomas, W.I. og D.S. Thomas 1928: *The Child in America, Behavior Problems and Programs*. New York, Knopf.
- Thomas, W.I. og F. Znaniecki 1984: *The Polish Peasant in Europe and America*. Urbana, University of Illinois Press.

Nedenfor følger en sannsynligvis nesten komplett oversikt over de mest sentrale bokutgivelsene fra og omkring University of Chicago før andre verdenskrig:

- 1894: *Introduction to the Study of Society*: Small, A. and G.E. Vincent.
 1895: *Hull-House Maps and Papers*: Kelley, F., et. al.
 1896: *On Differences of the Metabolism of the Sexes* (PhD): Thomas, W.I.
 1896: *Sociology and the Integration of Studies* (PhD): Vincent, G.E.
 1905: *General Sociology*: Small, A.W.
 1907: *Adam Smith & Modern Sociology*: Small, A.W.
 1909: *The Cameralists: The Pioneers of German Social Policy*: W. Small.
 1909: *The Spirit of Youth and the City Streets*: Addams, J.
 1909: *Source Book for Social Origins*: Thomas, W. (red.)
 1909: *Social Organization*: Cooley, C.H.
 1910: *The Meaning of Social Science*: Small, A.W.
 1913: *Between Eras From Capitalism To Democracy*: Small, A.W.
 1913: *A New Conscience and an Ancient Evil*: Addams, J.
 1913: *The Function of Socialization in Social Evolution* (PhD): Burgess, E.W.
 1913: *The Woman Movement from the Point of View of Social Consciousness* (PhD): Taft, J.J.
 1918–1920: *The Polish Peasant in Europe and America*: Thomas, W. and Florian Znaniecki.
 1920: *Twenty Years at Hull-House*: Addams, J.
 1920: *The Assimilation of the Czechs in Chicago* (PhD): Horak, J.
 1920? *The Negro in Chicago*: Commission on Race Relations.
 1921: *The Neighbourhood, a Study of Local Life in Columbus, Ohio* (PhD): McKenzie, R. D.
 1921: *Introduction to the Science of Sociology*: Park, R.E. and E.W. Burgess (red.).
 1923: *The Unadjusted Girl*: Thomas, W.I.
 1923: *The Hobo*: Anderson, N.
 1923: *The Sociology of Hotel Life* (PhD): Hayner, N.S.
 1924: *Race Prejudice* (PhD): Young, E.F.
 1924: *Origins of Sociology*: Small, A.W.
 1924: *Boss Platt and His New York Machine: A Study of the Political Leadership of Thomas C. Platt, Theodore Roosevelt, and Others*: Gosnell, H.F.
 1924: *Non-voting*: Gosnell, H.F. and C.
 1924: *Principles of Criminology (første gang)*: Sutherland, E.H.
 1925: *The City*: Park, R.E., E. Burgess and R. McKenzie (med bidrag fra Wirth, L.).
 1925: *The Natural History of Vice Areas in Chicago* (PhD.): Reckless, W.C.

- 1927: *The Gang*: Thrasher, F.M.
- 1927: *Family Disorganization*: Mowrer, E.R. (PhD. 1924).
- 1928: *Suicide*: Cavan, R. S. (PhD. 1926)
- 1928: *A Plan for the Study of Tepoztlan, Mexico* (PhD.): Redfield, R.
- 1928: *Method in Social Psychology* (PhD.): Blumer, H.
- 1928: *The Ghetto*: Wirth, L. (PhD. 1926).
- 1929: *Delinquency Areas*: Shaw, C. m. fl.
- 1929: *The Gold Coast and the Slum*: Zorbaugh, H.W.
- 1929: *Organized Crime in Chicago*: Landesco, J.
- 1930: *The Jack-Roller*: Shaw, C.
- 1930: *The Negro in American Civilization*: Johnson, C.S.
- 1930: *The Second Twenty Years at Hull-House*: Addams, J.
- 1930: *An Experimental Comparison of Statistical Case Study: Methods of Attitude Research* (PhD.): Stouffer, S.A.
- 1930: *A study of a Secular Institution: The Chicago Real Estate Board* (PhD): Hughes, E.
- 1930: *The Succession of Cultural Groups in the City of Chicago* (PhD.): Cressey, P.F.
- 1930: *Iona and Athens: Studies in Secularization*: (PhD.): Becker, Howard P.
- 1930: *Tepoztlan, a Mexican Village*: Redfield, R.
- 1930: *The marginal Man: a Study in the Subjective Aspects of Cultural Conflict* (PhD): Stonequist, E.V.
- 1931: *The Negro Family in Chicago*: (PhD). Frazier, E.F.
- 1931: *An Ecological Study of Insanity in the City*: (PhD.). Faris, R.E.L.
- 1931: *The Natural History of a Delinquent Career*: Shaw, C.
- 1932: *The Family*: Mowrer, E.R.
- 1932: *The Taxi-dance Hall*: Cressey, Paul G.
- 1932: *The Pilgrims of a Russian Town*: (PhD). Young, P.V.
- 1935: *The Rise of Negro Politics in Chicago*: Gosnell, H.F.
- 1936: *Twenty Thousand Homeless Men*: Sutherland, E. H. and Locke, H.J.
- 1937: *The Professional Thief*: Sutherland, E.H.
- 1937: *The Nature of Opiate Addiction* (PhD): Lindesmith, A.R.
- 1938: *Brothers in Crime*: Shaw, C.
- 1938: *The Family and the Depression*: Cavan, R.S.
- 1938: *Urbanism as a Way of Life*: Wirth, L.
- 1939: *The Negro family in the United States*: Frazier, F.E.
- 1941: *The folk culture of Yucatan*: Redfield, R.
- 1942: *Juvenile Delinquency and Urban Areas*: Shaw, C. and H.D. McKay.